

Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació

DECRET LLEI 1/2015, de 27 de febrer, del Consell, d'horaris comercials a la Comunitat Valenciana. [2015/1824]

PREÀMBUL

En matèria d'horaris comercials, el capítol III del títol II de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana, preveu una regulació l'aplicació i desplegament de la qual s'ha vist afectada per la modificació de la legislació bàsica de l'Estat continguda en el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i en la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement de la competitivitat i l'eficiència, que van donar una nova redacció a diferents articles de la Llei 1/2004, d'horaris comercials.

L'esmentada modificació normativa ha proporcionat nous criteris perquè els ajuntaments resulten determinants en la flexibilització del règim d'horaris aplicable al seu territori, especialment pel que fa a zones de gran afluència turística. D'esta manera, atés que els ajuntaments són els que coneixen en millor mesura els requeriments de les empreses comercials que s'ubiquen en els seus territoris, com els serveis que necessita la demanda dels residents, turistes i visitants dels seus municipis, es propicia l'escenari idoni per a aconseguir una adequada conciliació dels interessos del comerç local amb els dels seus clients potencials i la possibilitat de propiciar noves sinergies entre turisme i comerç amb els consegüents beneficis per a ambdós sectors.

No obstant això, les circumstàncies que es van incorporar a l'esmentada Llei 1/2004, a l'empara de les quals es pot instar la declaració de zona de gran afluència turística, necessiten una concreció que atorgue més seguretat jurídica i reduïsca el marge de discrecionalitat a què es presten si no es fixen uns paràmetres precisos. En este apartat s'han pres en consideració les propostes realitzades pel sector a través dels representants de distintes entitats que estan integrades en l'Observatori del Comerç Valencià.

L'absència d'una normativa autonòmica que concrete eixos criteris i la diversitat d'interpretacions a què han donat lloc distints preceptes de la legislació bàsica de l'Estat per part de les administracions i dels operadors econòmics, genera controvèrsies sobre el seu abast. Estes diferències entre els operadors i l'Administració autonòmica s'han substancialitat, primer, en recursos administratius contra les decisions dels òrgans de la Generalitat competents en matèria de comerç i posteriorment per mitjà de la interposició de recursos davant de la jurisdicció contenciosa administrativa que poden derivar en sentències contràries amb la conseqüent fallida de la política comercial autonòmica. En conseqüència, la gravetat de les situacions que podrien donar-se per no disposar d'una normativa que proporcione uns criteris certs i determinats aconsellen abordar amb immediatesa una nova regulació de la matèria. D'altra banda, els terminis estipulats per a la tramitació de la modificació d'una llei i el moment actual, pròxim a la finalització de la legislatura, justifiquen el recurs a la figura del decret llei. En atenció a això, s'estimen que concurren motius suficients que justifiquen la necessitat i la urgència de la publicació i l'entrada en vigor d'una regulació que modifique i ajuste a la realitat de la Comunitat Valenciana les disposicions legals en matèria d'horaris comercials.

Igualment, en consonància amb l'anterior, cada ajuntament sollicitarà un diumenge o festiu per al seu municipi en els casos en què es produïsca una acumulació de dates inhàbils, mentre que se circumscriu la concessió d'horaris excepcionals a circumstàncies realment extraordinàries i ocasionals.

Així mateix, s'instrumenten els procediments administratius corresponents d'acord amb els principis de simplificació administrativa continguts en el Segon Pla de Simplificació i Reducció de Càrregues Administratives, Pla SIRCA-2 (2013-2015), aprovat pel Consell el 10 de maig de 2013, així com en el que disposa la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006,

Consellería de Economía, Industria, Turismo y Empleo

DECRETO LEY 1/2015, de 27 de febrero, del Consell, de horarios comerciales en la Comunitat Valenciana [2015/1824]

PREÁMBULO

En materia de horarios comerciales, el capítulo III del título II de la Ley 3/2011, de 23 de marzo, de la Generalitat, de Comercio de la Comunitat Valenciana, contempla una regulación cuya aplicación y desarrollo se ha visto afectada por la modificación de la legislación básica del Estado contenida en el Real Decreto Ley 20/2012, de 13 de julio, de medidas para garantizar la estabilidad presupuestaria y de fomento de la competitividad, y en la Ley 18/2014, de 15 de octubre, de aprobación de medidas urgentes para el crecimiento de la competitividad y la eficiencia, que dieron una nueva redacción a diferentes artículos de la Ley 1/2004, de horarios comerciales.

La citada modificación normativa ha proporcionado nuevos criterios para que los ayuntamientos resulten determinantes en la flexibilización del régimen de horarios aplicable a su territorio, especialmente en lo que a zonas de gran afluencia turística se refiere. De esta manera, dado que los ayuntamientos son quienes conocen en mejor medida los requerimientos de las empresas comerciales que se ubican en sus territorios como los servicios que precisa la demanda de los residentes, turistas y visitantes de sus municipios, se propicia el escenario idóneo para lograr una adecuada conciliación de los intereses del comercio local con los de sus clientes potenciales y la posibilidad de propiciar nuevas sinergias entre turismo y comercio con los consiguientes beneficios para ambos sectores.

No obstante, las circunstancias que se incorporaron a la citada Ley 1/2004, al amparo de las cuales se puede instar la declaración de zona de gran afluencia turística, precisan de una concreción que otorgue una mayor seguridad jurídica y reduzca el margen de discrecionalidad a que se prestan si no se fijan unos parámetros precisos. En este apartado se han tomado en consideración las propuestas realizadas por el sector a través de los representantes de distintas entidades que están integradas en el Observatorio del Comercio Valenciano.

La ausencia de una normativa autonómica que concrete esos criterios y la diversidad de interpretaciones a que han dado lugar distintos preceptos de la legislación básica del Estado por parte de las administraciones y de los operadores económicos, viene generando controversias sobre su alcance. Estas diferencias entre los operadores y la Administración autonómica se han sustanciado, primero, en recursos administrativos contra las decisiones de los órganos de la Generalitat competentes en materia de comercio y posteriormente mediante la interposición de recursos ante la jurisdicción contencioso-administrativa que pueden derivar en sentencias contrarias con la consiguiente quiebra de la política comercial autonómica. En consecuencia, la gravedad de las situaciones que podrían darse por no disponer de una normativa que proporcione unos criterios ciertos y determinados aconsejan abordar con inmediatez una nueva regulación de la materia. Por otra parte, los plazos estipulados para la tramitación de la modificación de una ley y el momento actual, próximo a la finalización de la legislatura, justifican el recurso a la figura del decreto ley. En atención a ello, se estiman que concurren motivos suficientes que justifican la necesidad y la urgencia de la publicación y entrada en vigor de una regulación que modifique y ajuste a la realidad de la Comunitat Valenciana las disposiciones legales en materia de horarios comerciales.

Igualmente, en consonancia con lo anterior, cada ayuntamiento solicitará un domingo o festivo para su municipio en los casos en que se produzca una acumulación de fechas inhábiles, mientras que se circumscribe la concesión de horarios excepcionales a circunstancias realmente extraordinarias y ocasionales.

Asimismo, se instrumentan los procedimientos administrativos correspondientes de acuerdo con los principios de simplificación administrativa contenidos en el Segundo Plan de Simplificación y Reducción de Cargas Administrativas, Plan SIRCA-2 (2013-2015), aprobado por el Consell el 10 de mayo de 2013, así como en lo dispuesto en la Directiva 2006/123/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 12 de diciembre

relativa als serveis en el mercat interior, i en la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. En tots estos procediments resulta essencial la consulta prèvia al Consell Local de Comerç o òrgan semblant i als representants de les entitats del sector interessat.

A la vista d'allò que s'ha exposat, resulta d'especial interès modificar, sense més dilacions, l'esmentada Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana, en matèria d'horaris comercials, i constituirà el dit aspecte el fet habilitant d'extraordinària i urgent necessitat que l'Estatut exigeix en l'article 44 per a l'adopció d'un decret llei.

Per allò que s'ha exposat, i a l'empara del que preveuen els articles 44 i 49 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, a proposta del conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 27 de febrer de 2015,

DECRETE

Article únic. Modificacions de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat

Es modifica el capítol III del títol II de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana, horaris comercials, que queda redactat tal com figura en l'annex del present decret llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Legislació laboral

L'aplicació de qualsevol règim d'horaris comercials previstos en el present decret llei es desplegarà sense alteració ni menyscavament de la legislació laboral vigent.

Segona. Incidència econòmica en la dotació de gasto

La implementació i posterior desplegament d'este decret llei, no podrà tindre cap incidència en la dotació de tots i cada un dels capítols de gasto assignada a la conselleria competent per raó de la matèria, i, en tot cas, haurà de ser atés amb els mitjans personals i materials d'esta conselleria.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Expedients en tramitació

Els expedients en tràmit corresponents a sol·licituds que hagen sigut presentades amb una antelació superior a dos mesos des de l'entrada en vigor del present decret llei es resoldran d'acord amb la normativa anterior. A les sol·licituds presentades després del dit termini i que estiguin pendents de resolució se'ls aplicarà la present normativa.

Segona. Zones de gran afluència turística

Les zones de gran afluència turística que estiguieren declarades amb anterioritat a l'entrada en vigor del present decret llei mantindran esta consideració, en els termes en què van ser declarades, durant un termini màxim de dos anys.

Amb, almenys, tres mesos d'anterioritat a finalitzar el dit termini, els ajuntaments corresponents hauran de sol·licitar una nova declaració de zona de gran afluència turística d'estes, d'acord amb el que preveu el present decret llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa el present decret llei.

bre de 2006, relativa a los servicios en el mercado interior, y en la Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio. En todos estos procedimientos resulta esencial la consulta previa al Consejo Local de Comercio u órgano similar y a los representantes de las entidades del sector interesados.

A la vista de lo expuesto, resulta de especial interés modificar, sin mayores dilaciones, la citada Ley 3/2011, de 23 de marzo, de la Generalitat, de Comercio de la Comunitat Valenciana, en materia de horarios comerciales, constituyendo dicho aspecto el hecho habilitante de extraordinaria y urgente necesidad que el Estatut exige en su artículo 44 para la adopción de un decreto ley.

Por lo expuesto, y al amparo de lo previsto en los artículos 44 y 49 del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, a propuesta del conseller de Economía, Industria, Turismo y Empleo y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 27 de febrero de 2015,

DECRETO

Artículo único. Modificaciones de la Ley 3/2011, de 23 de marzo, de la Generalitat

Se modifica el capítulo III del título II de la Ley 3/2011, de 23 de marzo, de la Generalitat, de Comercio de la Comunitat Valenciana, horarios comerciales, que queda redactado tal como figura en el anexo del presente decreto ley.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. Legislación laboral

La aplicación de cualquier régimen de horarios comerciales contemplados en el presente decreto ley se desarrollará sin alteración ni menoscabo de la legislación laboral vigente.

Segunda. Incidencia económica en la dotación de gasto

La implementación y posterior desarrollo de este decreto ley no podrá tener incidencia alguna en la dotación de todos y cada uno de los capítulos de gasto asignada a la consellería competente por razón de la materia, y, en todo caso, deberá ser atendida con los medios personales y materiales de esta consellería.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. Expedientes en tramitación

Los expedientes en trámite correspondientes a solicitudes que hayan sido presentadas con una antelación superior a dos meses desde la entrada en vigor del presente decreto ley, se resolverán conforme a la normativa anterior. A las solicitudes presentadas con posterioridad a dicho plazo y que estén pendientes de resolución se les aplicará la presente normativa.

Segunda. Zonas de gran afluencia turística

Las zonas de gran afluencia turística que estuvieran declaradas con anterioridad a la entrada en vigor del presente decreto ley mantendrán esta consideración, en los términos en que fueron declaradas, durante un plazo máximo de dos años.

Con al menos tres meses de anterioridad a finalizar dicho plazo, los ayuntamientos correspondientes deberán solicitar una nueva declaración de zona de gran afluencia turística de las mismas, de acuerdo con lo previsto en el presente decreto ley.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. Derogación normativa

Quedan derogadas todas las disposiciones de igual o inferior rango que se opongan a lo dispuesto en el presente decreto ley.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. Entrada en vigor

Este decret llei entrerà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 27 de febrer de 2015

El president de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

El conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació,
MÁXIMO BUCH TORRALVA

ANNEX

Modificació del capítol III del títol II de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana

CAPÍTOL III *Horaris comercials*

Secció primera
Horari General

Article 17. Horari general

1. L'horari global en què els establiments comercials podran desenvolupar la seua activitat durant el conjunt de dies laborables de la setmana serà, com a màxim, de 90 hores.

2. Amb caràcter general, els diumenges i festius es consideraran no laborables. No obstant això, s'habilitaran per a cada any 10 diumenges o festius en els quals els establiments podran romandre oberts al públic per a desenvolupar la seua activitat comercial.

3. Cada comerciant determinarà lliurement l'horari corresponent a cada diumenge o dia festiu en què exercisca la seua activitat.

4. Es faculta els ajuntaments perquè puguen substituir fins a dos diumenges o festius dels habilitats per dos dies festius en el seu àmbit local. La decisió que s'adopte serà de compliment obligatori per a tots els establiments que no puguen acollir-se al règim de llibertat horària. Esta determinació haurà de ser adoptada per l'òrgan municipal competent, oït el Consell Local de Comerç, o, a falta d'això, de l'òrgan semblant i de les entitats més representatives del sector d'àmbit autonòmic, i ser comunicada a la conselleria competent en matèria de comerç amb antelació al 31 de gener de cada any.

Article 18. Calendari de diumenges i altres dies festius

1. El calendari de diumenges o festius que s'habiliten per a un període de 12 mesos, que coincidrà amb l'any natural, es determinarà per mitjà d'una resolució de la conselleria competent en matèria de comerç, amb audiència prèvia de l'Observatori del Comerç Valencià, convocat a este efecte amb dos mesos d'antelació a l'inici de l'any del qual es tracte.

2. Per a la determinació de les dates habilitades caldrà ajustar-se al següent orde de criteris:

a) L'obertura, almenys, en un dia festiu quan es produïsca la coincidència de dos o més dies festius continuats.

b) L'obertura els diumenges i festius corresponents als períodes de rebaixes.

c) L'obertura els diumenges i festius de major afluència turística a la Comunitat Valenciana.

d) L'obertura en els diumenges o festius de la campanya de Nadal.

3. La resolució corresponent es publicarà en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* perquè se'n prenga coneixement, amb anterioritat al començament de l'any a què es referisca.

Article 19. Fixació i publicitat de l'horari comercial

1. L'horari d'obertura i tancament dels locals comercials serà lliurement fixat per cada comerciant, i respectarà, en tot cas, els límits màxims establits per la present llei que siguin aplicables, sense perjudic d'allò que s'ha establitzat, per raons d'orde públic, en una altra normativa aplicable.

DISPOSICIÓN FINAL

Única. Entrada en vigor

El presente decreto ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Valencia, 27 de febrero de 2015

El presidente de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

El conseller de Economía, Industria, Turismo y Empleo,
MÁXIMO BUCH TORRALVA

ANEXO

Modificación del capítulo III del título II de la Ley 3/2011, de 23 de marzo, de la Generalitat, de Comercio de la Comunitat Valenciana

CAPÍTULO III *Horarios comerciales*

Sección primera
Horario general

Artículo 17. Horario general

1. El horario global en que los establecimientos comerciales podrán desarrollar su actividad durante el conjunto de días laborables de la semana será, como máximo, de 90 horas.

2. Con carácter general, los domingos y festivos se considerarán no laborables. No obstante, se habilitarán para cada año 10 domingos o festivos en los que los establecimientos podrán permanecer abiertos al público para desarrollar su actividad comercial.

3. Cada comerciante determinará libremente el horario correspondiente a cada domingo o día festivo en que ejerza su actividad.

4. Se faculta a los ayuntamientos para que puedan sustituir hasta dos domingos o festivos de los habilitados por dos días festivos en su ámbito local. La decisión que se adopte será de obligado cumplimiento para todos los establecimientos que no puedan acogerse al régimen de libertad horaria. Tal determinación deberá ser adoptada por el órgano municipal competente, oído el Consejo Local de Comercio, o, en su defecto, del órgano similar y de las entidades más representativas del sector de ámbito autonómico, y ser comunicada a la consellería competente en materia de comercio con antelación al 31 de enero de cada año.

Artículo 18. Calendario de domingos y otros días festivos

1. El calendario de domingos o festivos que se habiliten para un período de 12 meses, que coincidirá con el año natural, se determinará mediante resolución de la conselleria competente en materia de comercio, previa audiencia del Observatorio del Comercio Valenciano, convocado al efecto con dos meses de antelación al inicio del año de que se trate.

2. Para la determinación de las fechas habilitadas se atenderá al siguiente orden de criterios:

a) La apertura en al menos un día festivo cuando se produzca la coincidencia de dos o más días festivos continuados.

b) La apertura en los domingos y festivos correspondientes a los períodos de rebajas.

c) La apertura en los domingos y festivos de mayor afluencia turística en la Comunitat Valenciana.

d) La apertura en los domingos o festivos de la campaña de Navidad.

3. La resolución correspondiente se publicará en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* para general conocimiento, con anterioridad al comienzo del año a que se refiera.

Artículo 19. Fijación y publicidad del horario comercial

1. El horario de apertura y cierre de los locales comerciales será libremente fijado por cada comerciante, respetando, en todo caso, los límites máximos establecidos por la presente Ley que resulten de aplicación, sin perjuicio de lo establecido, por razones de orden público, en otra normativa aplicable.

2. Els establiments comercials hauran d'exposar, en els accessos i de manera visible des de l'exterior del local, els dies i les hores d'obertura i de tancament.

Secció segona
Horaris especials

Article 20. Establiments amb llibertat horària

1. Els establiments dedicats principalment a la venda de pastisseria i rebosteria, pa, plats preparats, premsa, combustibles i carburants, floristeries i plantes, productes culturals, les denominades botigues de conveniència, així com les instal·lades en estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri, tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romaniran oberts al públic a la Comunitat Valenciana.

2. S'entendrà per botigues de conveniència aquelles que, amb una superfície útil per a l'exposició i venda al públic no superior a 500 metres quadrats, romanguen obertes al públic, almenys, dihuit hores al dia i distribuïsquen la seua oferta, en forma semblant, entre llibres, periòdics i revistes, articles d'alimentació, discs, vídeos, joguets, regals i articles diversos. La distribució entre les distintes gammes d'articles ha de dur-se a terme de forma semblant entre si, sense exclusió de cap d'estes i sense que predomine netament una sobre les altres.

3. També tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romaniran oberts al públic els establiments de venda de reduïda dimensió diferents dels anteriors, que disposen d'una superfície útil per a l'exposició i venda al públic inferior a 300 metres quadrats, exclosos els pertanyents a empreses o grups de distribució que no tinguen la consideració de xicoteta i mitjana empresa segons la legislació vigent.

4. Els establiments comercials integrats en instal·lacions de prestació de serveis turístics, dedicats exclusivament al servei dels usuaris d'estes, gaudiran així mateix de llibertat d'horaris a fi de poder ajustar el seu funcionament als de la instal·lació principal.

5. Als efectes del present article seran establiments dedicats principalment a la venda de productes culturals aquells que dediquen almenys el 80 per cent de la superfície comercial a l'oferta de productes la finalitat del qual siga cultivar, desenvolupar i formar els coneixements humans i l'exercici de les facultats intel·lectuals.

Tindran la consideració de productes culturals, els llibres en suport escrit o informàtic, periòdics, revistes, suports de gravació musical, instruments musicals, DVD, articles de col·lecció, articles de dibuix i belles arts, antiguitats, obres d'art, productes d'artesanía popular, trajes regionals i records.

Secció tercera
Zones de gran afluència turística

Article 21. Zones de gran afluència turística

1. Els establiments ubicats en les zones de gran afluència turística, tindran plena llibertat per a determinar els dies i les hores en què romaniran oberts al públic a la Comunitat Valenciana.

2. La declaració de zona de gran afluència turística, que podrà estendre's a tot o a una part del terme municipal o del nucli urbà, fixarà per a cada cas les condicions d'aplicació, i hi inclourà els períodes a què s'estén.

3. La declaració de zona de gran afluència turística es durà a terme per la direcció general competent en matèria de comerç a sol·licitud de l'ajuntament interessat, amb audiència prèvia del Consell Local de Comerç, o, a falta d'això, de l'òrgan semblant i de les entitats més representatives del sector d'àmbit autonòmic.

4. La declaració de zona de gran afluència turística basant-se en les circumstàncies que s'indiquen a continuació, haurà d'acreditar-se segons els paràmetres que s'especifiquen:

a) Existència d'una concentració suficient de places en allotjaments i establiments turístics.

El nombre total de places que s'ofereixen en hotels, hostals, pensions, apartaments, càmpings, cases rurals i albergs, de la zona per a la qual se sol·licita la declaració serà, almenys, de 15 places per cada 100 habitants, segons les dades oficials de l'Agència Valenciana del Turisme. El compliment d'aqueste requisit serà suficient per a acreditar la condició de zona de gran afluència turística durant els períodes de Setmana Santa

2. Los establecimientos comerciales deberán exponer, en los accesos y de manera visible desde el exterior del local, los días y horas de apertura y de cierre.

Sección segunda
Horarios especiales

Artículo 20. Establecimientos con libertad horaria

1. Los establecimientos dedicados principalmente a la venta de pastelería y repostería, pan, platos preparados, prensa, combustibles y carburantes, floristerías y plantas, productos culturales, las denominadas tiendas de conveniencia, así como las instaladas en estaciones y medios de transporte terrestre, marítimo y aéreo, tendrán plena libertad para determinar los días y horas en que permanecerán abiertos al público en la Comunitat Valenciana.

2. Se entenderá por tiendas de conveniencia aquellas que, con una superficie útil para la exposición y venta al público no superior a 500 metros cuadrados, permanezcan abiertas al público, al menos, dieciocho horas al día y distribuyan su oferta, en forma similar, entre libros, periódicos y revistas, artículos de alimentación, discos, videos, juguetes, regalos y artículos varios. La distribución entre las distintas gamas de artículos debe llevarse a cabo de forma similar entre sí, sin exclusión de ninguna de ellas y sin que predomine netamente una sobre las demás.

3. También tendrán plena libertad para determinar los días y horas en que permanecerán abiertos al público los establecimientos de venta de reducida dimensión distintos de los anteriores, que dispongan de una superficie útil para la exposición y venta al público inferior a 300 metros cuadrados, excluidos los pertenecientes a empresas o grupos de distribución que no tengan la consideración de pequeña y mediana empresa según la legislación vigente.

4. Los establecimientos comerciales integrados en instalaciones de prestación de servicios turísticos, dedicados exclusivamente al servicio de los usuarios de las mismas, gozarán asimismo de libertad de horarios a fin de poder ajustar su funcionamiento a los de la instalación principal.

5. A los efectos del presente artículo serán establecimientos dedicados principalmente a la venta de productos culturales aquellos que dediquen al menos el 80 por ciento de su superficie comercial a la oferta de productos cuya finalidad sea cultivar, desarrollar y formar los conocimientos humanos y el ejercicio de sus facultades intelectuales.

Tendrán la consideración de productos culturales, los libros en soporte escrito o informático, periódicos, revistas, soportes de grabación musical, instrumentos musicales, DVDs, artículos de colección, artículos de dibujo y bellas artes, antigüedades, obras de arte, productos de artesanía popular, trajes regionales y *souvenirs*.

Sección tercera
Zonas de gran afluencia turística

Artículo 21. Zonas de gran afluencia turística

1. Los establecimientos ubicados en las zonas de gran afluencia turística, tendrán plena libertad para determinar los días y horas en que permanecerán abiertos al público en la Comunitat Valenciana.

2. La declaración de zona de gran afluencia turística, que podrá extenderse a todo o parte del término municipal o del núcleo urbano, fijará para cada caso las condiciones de aplicación, incluyendo los períodos a que se extiende.

3. La declaración de zona de gran afluencia turística se llevará a cabo por la dirección general competente en materia de comercio a solicitud del ayuntamiento interesado, previa audiencia del Consejo Local de Comercio, o, en su defecto, del órgano similar y de las entidades más representativas del sector de ámbito autonómico.

4. La declaración de zona de gran afluencia turística en base a las circunstancias que se relacionan a continuación, deberán acreditarse según los parámetros que se especifican:

a) Existencia de una concentración suficiente de plazas en alojamientos y establecimientos turísticos.

El número total de plazas que se oferte en hoteles, hostales, pensiones, apartamentos, *camps*, casas rurales y albergues, de la zona para la que se solicita la declaración será, al menos, de 15 plazas por cada 100 habitantes, según los datos oficiales de la Agència Valenciana del Turisme. El cumplimiento de este requisito será suficiente para acreditar la condición de zona de gran afluencia turística durante los períodos

(de Diumenge de Rams a dilluns de Sant Vicent) i estival (del 15 de juny al 15 de setembre). Per a períodes diferents dels indicats s'haurà d'acreditar que l'ocupació de places en allotjaments i establiments turístics siga superior al 50 per cent en el període sol·licitat.

b) Existència d'una concentració suficient en el nombre de segones residències respecte al que constitueixen residència habitual.

El nombre de vivendes de segona residència serà almenys d'un 20 per cent del total de vivendes del municipi, segons l'últim cens oficial de vivendes publicat per l'Institut Nacional d'Estadística, o segons el certificat de l'ajuntament que acredite els dits percentatges, en els supòsits en què no foren coincidents. El compliment d'este requisit serà suficient per a acreditar la condició de zona de gran afluència turística durant els períodes de Setmana Santa (de Diumenge de Rams a dilluns de Sant Vicent) i estival (del 15 de juny al 15 de setembre).

Per a períodes diferents dels indicats s'haurà d'acreditar que el volum de generació de residus sòlids urbans en la zona, durant el període sol·licitat, siga superior en un 50 per cent a la mitjana anual de l'any anterior.

c) Que haja sigut declarat Patrimoni de la Humanitat o en el que es localitze un bé immoble d'interés cultural integrat en el patrimoni històric artístic.

S'haurà d'acreditar per l'ajuntament no sols la declaració com a tal sinó que rep almenys 300 visites diàries els diumenges i festius, que es promociona i publicita com a Patrimoni de la Humanitat o Bé d'Interés Cultural, així com que el 20 per cent dels visitants, en els sis mesos anteriors a la sol·licitud, residixen en l'estrange o en municipis situats a un mínim de 100 quilòmetres de distància del bé declarat Patrimoni de la Humanitat o d'interés cultural.

La declaració de zona de gran afluència turística emparada en esta circumstància podrà estendre's a un perímetre de fins a 1.000 metres.

d) Celebració de grans esdeveniments esportius o culturals de caràcter nacional o internacional.

La declaració de zona de gran afluència turística haurà de coincidir amb els dies o el període en què se celebre, incloent-hi el dia anterior i el posterior, i es limitarà a l'àmbit territorial de la seua influència immediata, que mai superarà els 1.000 metres de distància respecte del lloc de celebració.

e) Proximitat a àrees portuàries en què operen creuers turístics i registren una afluència significativa de visitants.

El nombre de creueristes de l'any anterior al de la sol·licitud haurà de superar els 40.000, d'acord amb les dades oficials que proporcione l'autoritat portuària.

La declaració de zona de gran afluència turística emparada en esta circumstància no podrà estendre's a un perímetre superior als 1.000 metres, i es limitarà als dies de permanència del creuer.

f) Que constituïsquen àrees el principal atractiu del qual siga el turisme de compres.

Almenys el 40 per cent dels clients dels establiments comercials de la zona per a la qual se sol·licita la declaració, en els sis mesos anteriors a la sol·licitud, hauran de ser residents en l'estrange o en municipis situats a un mínim de 100 quilòmetres de distància de l'àrea comercial.

Este aspecte es podrà acreditar per mitjà d'estudis elaborats per l'ajuntament o bé a instàncies d'este amb dades extretes d'organismes oficials, cambres de comerç, Agència Valenciana del Turisme o entitats comercialitzadores de targetes de crèdit/dèbit que acrediten fehacientement estes dades.

Article 21 bis. Procediment

1. La sol·licitud haurà d'acordar-se per l'òrgan municipal col·legiat competent, d'acord amb el que preveu la legislació sobre règim local i a la distribució de competències de l'ajuntament interessat, amb audiència prèvia del Consell Local de Comerç, o, a falta d'això, de l'òrgan semblant i de les entitats més representatives del sector d'àmbit autonòmic.

2. La sol·licitud s'haurà d'acompanyar de la documentació següent:

a) Certificat del secretari de l'ajuntament que arreplegue l'acord de l'òrgan municipal col·legiat competent pel qual es decidix instar la declaració de zona de gran afluència turística, que precise l'extensió territorial a què es referix i els períodes per als quals se sol·licita esta

de Semana Santa (de Domingo de Ramos a lunes de San Vicente) y estival (del 15 de junio al 15 de septiembre). Para periodos diferentes de los indicados se deberá acreditar que la ocupación de plazas en alojamientos y establecimientos turísticos sea superior al 50 por ciento en el periodo solicitado.

b) Existencia de una concentración suficiente en el número de segundas residencias respecto a las que constituyen residencia habitual.

El número de viviendas de segunda residencia será al menos de un 20 por ciento del total de viviendas del municipio, según el último censo oficial de viviendas publicado por el Instituto Nacional de Estadística, o según certificado del ayuntamiento que acredite dichos porcentajes, en los supuestos en que no fueran coincidentes. El cumplimiento de este requisito será suficiente para acreditar la condición de zona de gran afluencia turística durante los periodos de Semana Santa (de Domingo de Ramos a lunes de San Vicente) y estival (del 15 de junio al 15 de septiembre).

Para periodos diferentes de los indicados se deberá acreditar que el volumen de generación de residuos sólidos urbanos en la zona, durante el periodo solicitado, sea superior en un 50 por ciento a la media anual del año anterior.

c) Que haya sido declarado Patrimonio de la Humanidad o en el que se localice un bien inmueble de interés cultural integrado en el patrimonio histórico artístico.

Se deberá acreditar por el ayuntamiento no solo su declaración como tal sino que recibe al menos 300 visitas diarias en los domingos y festivos, que se promociona y publicita como Patrimonio de la Humanidad o bien de interés cultural, así como que el 20 por ciento de los visitantes, en los seis meses anteriores a la solicitud, residen en el extranjero o en municipios situados a un mínimo de 100 kilómetros de distancia del bien declarado Patrimonio de la Humanidad o de interés cultural.

La declaración de zona de gran afluencia turística amparada en esta circunstancia podrá extenderse a un perímetro de hasta 1.000 metros.

d) Celebración de grandes eventos deportivos o culturales de carácter nacional o internacional.

La declaración de zona de gran afluencia turística deberá coincidir con los días o periodo en que se celebre, incluyendo el día anterior y el posterior, y se limitará al ámbito territorial de su influencia inmediata, que nunca superará los 1.000 metros de distancia respecto del lugar de celebración.

e) Proximidad a áreas portuarias en las que operen cruceros turísticos y registren una afluencia significativa de visitantes.

El número de cruceristas del año anterior al de la solicitud deberá superar los 40.000, de acuerdo con los datos oficiales que proporcione la autoridad portuaria.

La declaración de zona de gran afluencia turística amparada en esta circunstancia no podrá extenderse a un perímetro superior a los 1.000 metros, y se limitará a los días de permanencia del crucero.

f) Que constituyan áreas cuyo principal atractivo sea el turismo de compras.

Al menos el 40 por ciento de los clientes de los establecimientos comerciales de la zona para la que se solicita la declaración, en los seis meses anteriores a la solicitud, deberán ser residentes en el extranjero o en municipios situados a un mínimo de 100 kilómetros de distancia del área comercial.

Este extremo se podrá acreditar mediante estudios elaborados por el ayuntamiento o bien a instancias del mismo con datos extraídos de organismos oficiales, cámaras de comercio, Agència Valenciana del Turisme o entidades comercializadoras de tarjetas de crédito/débito que acrediten fehacientemente estos datos.

Artículo 21 bis. Procedimiento

1. La solicitud deberá acordarse por el órgano municipal colegiado competente, con arreglo a lo previsto en la legislación sobre régimen local y a la distribución de competencias del ayuntamiento interesado, previa audiencia del Consejo Local de Comercio, o, en su defecto, del órgano similar y de las entidades más representativas del sector de ámbito autonómico.

2. A la solicitud se deberá acompañar la siguiente documentación:

a) Certificado del secretario del ayuntamiento que recoja el acuerdo del órgano municipal colegiado competente por el que se decide instar la declaración de zona de gran afluencia turística, precisando la extensión territorial a que se refiere y los periodos para los que se solicita

consideració, així com que acredite que s'ha donat audiència al Consell Local de Comerç o, a falta d'això, a l'òrgan semblant i a les entitats més representatives del sector d'àmbit autonòmic.

b) Quan la sol·licitud de l'ajuntament vaja dirigida a la declaració de zona de gran afluència turística d'una determinada àrea del terme municipal, haurà d'adjuntar-se pla en què es delimita la dita zona i justificació de la dita delimitació.

c) Documentació i estudis que justifiquen la concorrència de les circumstàncies en què es fonamenta la sol·licitud, segons el que preveu l'article anterior.

3. Presentada la sol·licitud, en el cas que resulte incompleta o no reunís els requisits exigits, es requerirà l'ajuntament sol·licitant perquè en el termini màxim de 10 dies, des de la recepció del requeriment, la complete o esmene, amb indicació que si així no ho fa es considerarà que ha desistit en la petició, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

4. La direcció general competent en matèria de comerç, a la vista de la sol·licitud, podrà demanar tota la informació que estime necessària per a la resolució del procediment, en especial es podrà sol·licitar l'informe de l'Agència Valenciana del Turisme i de la Cambra Oficial de Comerç corresponent.

Estos informes no serán vinculantes y serán evacuados en el termini de 10 días desde la recepción de la petición.

5. La sol·licitud es resoldrà pel titular de la direcció general competent en matèria de comerç, en el termini màxim de tres mesos des de la presentació.

6. La resolució serà notificada a l'ajuntament interessat d'acord amb el que estableix l'article 58 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que difondrà el seu contingut entre els interessats, i haurà de publicar-lo, almenys, en el tauler d'edictos de l'ajuntament i en la pàgina web municipal. Igualment es comunicarà a l'Observatori del Comerç Valencià.

Article 21 ter. Vigència

La declaració de zona de gran afluència turística mantindrà la seua vigència mentres no desapareguen les circumstàncies que van donar lloc a la declaració. En este cas, la direcció general competent en matèria de comerç podrà procedir-ne a la revocació.

Secció quarta Horaris excepcionals

Article 22. Autorització d'horaris excepcionals

1. Els horaris excepcionals són aquells que es concedixen, a petició de l'ajuntament interessat, en virtut de circumstàncies especials no periòdiques que incrementen les oportunitats de negoci del comerç local per increments puntuals i excepcionals de la demanda, a causa de la major afluència de visitants, en dates concretes.

2. Tota excepció s'atorgarà per als dies concrets, sense que puga estendre la vigència més enllà de l'any natural per al qual es concedisca.

3. Podran sol·licitar la concessió d'un horari excepcional al règim general els ajuntaments per als establiments ubicats en la zona on es produïsca l'excepcionalitat del seu terme municipal.

4. Els horaris excepcionals, no superaran un màxim de dos diumenges o festius a l'any en cada municipi, sense que això compute en el límit de 10 diumenges i festius a què es referix l'article 17.

Article 22 bis. Procediment

1. La sol·licitud d'horari comercial excepcional es dirigirà al servici territorial competent en matèria de comerç.

2. En les sol·licituds s'expressarà el dia o els dies excepcionals per al qual s'insta l'autorització, les raons en què s'empara la petició i les condicions que, si és el cas, es pogueren adoptar per al seu exercici.

3. La sol·licitud d'horari excepcional es presentarà, almenys, amb dos mesos d'antelació a la data per a la qual se sol·licita l'horari.

4. A les sol·licituds s'acompanyaran les dades i els documents següents:

esta consideració, así como que acredite que se ha dado audiencia al Consejo Local de Comercio o, en su defecto, al órgano similar y a las entidades más representativas del sector de ámbito autonómico.

b) Cuando la solicitud del ayuntamiento vaya dirigida a la declaración de zona de gran afluencia turística de una determinada área del término municipal, deberá adjuntarse plano en que se delimita dicha zona y justificación de dicha delimitación.

c) Documentación y estudios que justifiquen la concurrencia de las circunstancias en que se fundamenta la solicitud, según lo previsto en el artículo anterior.

3. Presentada la solicitud, en el caso de que resulte incompleta o no reúna los requisitos exigidos, se requerirá al ayuntamiento solicitante para que en el término máximo de 10 días, desde la recepción del requerimiento, la complete o subsane, con indicación de que si así no lo hiciera se le tendrá por desistido en su petición, de acuerdo con lo establecido en el artículo 71 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

4. La dirección general competente en materia de comercio, a la vista de la solicitud, podrá recabar cuanta información estime precisa para la resolución del procedimiento, en especial se podrá solicitar informe de la Agència Valenciana del Turisme y de la Cámara Oficial de Comercio correspondiente.

Estos informes no serán vinculantes y serán evacuados en el plazo de 10 días desde la recepción de la petición.

5. La solicitud se resolverá por el titular de la dirección general competente en materia de comercio, en el plazo máximo de tres meses desde su presentación.

6. La resolución será notificada al ayuntamiento interesado conforme a lo establecido en el artículo 58 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, que difundirá su contenido entre los interesados, debiendo publicarlo, al menos, en el tablón de edictos del ayuntamiento y en la página web municipal. Igualmente se comunicará al Observatorio del Comercio Valenciano.

Artículo 21 ter. Vigencia

La declaración de zona de gran afluencia turística mantendrá su vigencia, en tanto no desaparezcan las circunstancias que dieron lugar a la declaración en cuyo caso podrá procederse a la revocación de la misma por la dirección general competente en materia de comercio.

Sección cuarta Horarios excepcionales

Artículo 22. Autorización de horarios excepcionales

1. Los horarios excepcionales son aquellos que se conceden, a petición del ayuntamiento interesado, en virtud de circunstancias especiales no periódicas que incrementan las oportunidades de negocio del comercio local por incrementos puntuales y excepcionales de la demanda, debido a la mayor afluencia de visitantes, en fechas concretas.

2. Toda excepción se otorgará para los días concretos, sin que pueda extender su vigencia más allá del año natural para el que se conceda.

3. Podrán solicitar la concesión de un horario excepcional al régimen general los ayuntamientos para los establecimientos ubicados en la zona donde se produzca la excepcionalidad de su término municipal.

4. Los horarios excepcionales, no superarán un máximo de dos domingos o festivos al año en cada municipio, sin que ello compute en el límite de 10 domingos y festivos a que se refiere el artículo 17.

Artículo 22 bis. Procedimiento

1. La solicitud de horario comercial excepcional se dirigirá al servicio territorial competente en materia de comercio.

2. En las solicitudes se expresará el día o los días excepcionales para el que se insta la autorización, las razones en las que se ampara la petición y las condiciones que, en su caso, se pudieran adoptar para su ejercicio.

3. La solicitud de horario excepcional se presentará, al menos, con dos meses de antelación a la fecha para la que se solicita el horario.

4. A las solicitudes se acompañarán los siguientes datos y documentos:

a) Certificat del secretari de l'ajuntament que arreplegue l'accord de l'òrgan municipal col·legiat competent i que acredite que s'ha donat audiència al Consell Local de Comerç o, a falta d'això, a l'òrgan semblant i als representants del sector interessats.

b) Descripció detallada de les activitats i/o establiments, l'àmbit territorial a què s'estén la sol·licitud i la data per a la qual se sol·licita.

c) Menció o relació de les sol·licituds individuals presentades pels comerços interessats, si les hi haguera.

5. La resolució de les sol·licituds correspon al servei territorial corresponent competent en matèria de comerç.

6. Per a la resolució de les sol·licituds d'horaris comercials excepcionals es podrà demanar aquells informes que s'estimen convenientes per a la resolució de l'expedient.

7. El servei territorial corresponent resoldrà sobre la sol·licitud en el termini màxim de dos mesos des de la presentació.

8. La resolució a què es referix l'apartat anterior serà notificada a l'interessat d'accord amb el que estableix l'article 58 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Pùbliques i del Procediment Administratiu Comú.

L'ajuntament difondrà el seu contingut entre les persones interessades, i haurà de publicar-la, almenys, en el tauler d'edicte de l'ajuntament així com en la pàgina web municipal.

Secció quinta Acumulació de diumenges o festius

Article 23. Acumulació de diumenges o festius

Quan hi haja una acumulació de diumenges i/o festius per ser consecutius, els ajuntaments sol·licitaran l'habilitació com a mínim d'un d'estos, sempre que hi haja petició de part interessada, sense que això compute en el límit de 10 diumenges i festius a què es referix l'article 17.

Article 23 bis. Procediment

1. La sol·licitud d'habilitació per acumulació de diumenges i festius es dirigirà al servei territorial competent en matèria de comerç.

2. En les sol·licituds s'expressarà el dia per al qual s'insta l'habilitació, les raons en què s'empara la petició i les condicions que, si és el cas, es pogueren adoptar per al seu exercici.

3. La sol·licitud es presentarà amb anterioritat al 31 de gener de cada any.

4. A les sol·licituds s'acompanyaran les dades i els documents següents:

a) Certificat del secretari de l'ajuntament que arreplegue l'accord de l'òrgan municipal col·legiat competent i que acredite que s'ha donat audiència al Consell Local de Comerç o, a falta d'això, a l'òrgan semblant i als representants del sector interessats.

b) Diumenge o festiu l'habilitació del qual se sol·licita.

c) Menció o relació de les peticions individuals presentadas pels comerços interessats.

5. La resolució de les sol·licituds correspon al servei territorial corresponent competent en matèria de comerç.

6. El servei territorial corresponent resoldrà sobre la sol·licitud en el termini màxim de dos mesos des de la seua presentació.

7. La resolució a què es referix l'apartat anterior serà notificada a l'interessat d'accord amb el que estableix l'article 58 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Pùbliques i del Procediment Administratiu Comú.

L'ajuntament difondrà el seu contingut entre les persones interessades, i haurà de publicar-la, almenys, en el tauler d'edicte de l'ajuntament així com en la pàgina web municipal.

a) Certificado del secretario del ayuntamiento que recoja el acuerdo del órgano municipal colegiado competente y que acredite que se ha dado audiencia al Consejo Local de Comercio o, en su defecto, al órgano similar y a los representantes del sector interesados.

b) Descripción detallada de las actividades y/o establecimientos, el ámbito territorial al que se extiende la solicitud y la fecha para el que se solicita.

c) Mención o relación de las solicitudes individuales presentadas por los comerciantes interesados, si las hubiera.

5. La resolución de las solicitudes corresponde al servicio territorial correspondiente competente en materia de comercio.

6. Para la resolución de las solicitudes de horarios comerciales excepcionales se podrá recabar aquellos informes que se estimen convenientes para la resolución del expediente.

7. El servicio territorial correspondiente resolverá sobre la solicitud en el plazo máximo de dos meses desde su presentación.

8. La resolución a que se refiere el apartado anterior será notificada al interesado conforme a lo establecido en el artículo 58 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Pùbliques y del Procedimiento Administrativo Común.

El ayuntamiento difundirá su contenido entre los interesados, debiendo publicarla, al menos, en el tablón de edictos del ayuntamiento así como en la página web municipal.

Sección quinta Acumulación de domingos o festivos

Artículo 23. Acumulación de domingos o festivos

Cuando exista una acumulación de domingos y/o festivos por ser consecutivos, los ayuntamientos solicitarán la habilitación de al menos uno de ellos, siempre que exista petición de parte interesada, sin que ello compute en el límite de 10 domingos y festivos a que se refiere el artículo 17.

Artículo 23 bis. Procedimiento

1. La solicitud de habilitación por acumulación de domingos y festivos se dirigirá al servicio territorial competente en materia de comercio.

2. En las solicitudes se expresará el día para el que se insta la habilitación, las razones en las que se ampara la petición y las condiciones que, en su caso, se pudieran adoptar para su ejercicio.

3. La solicitud se presentará con anterioridad al 31 de enero de cada año.

4. A las solicitudes se acompañarán los siguientes datos y documentos:

a) Certificado del secretario del ayuntamiento que recoja el acuerdo del órgano municipal colegiado competente y que acredite que se ha dado audiencia al Consejo Local de Comercio o, en su defecto, al órgano similar y a los representantes del sector interesados.

b) Domingo o festivo cuya habilitación se solicita.

c) Mención o relación de las peticiones individuales presentadas por los comerciantes interesados.

5. La resolución de las solicitudes corresponde al servicio territorial correspondiente competente en materia de comercio.

6. El servicio territorial correspondiente resolverá sobre la solicitud en el plazo máximo de dos meses desde su presentación.

7. La resolución a que se refiere el apartado anterior será notificada al interesado conforme a lo establecido en el artículo 58 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Pùbliques y del Procedimiento Administrativo Común.

El ayuntamiento difundirá su contenido entre los interesados, debiendo publicarla, al menos, en el tablón de edictos del ayuntamiento así como en la página web municipal.